

6. kapitola

„Tak jakou dobrotu od večere máš dnes?“ zeptala se mě Taylor v hluku jídelny.

Usmála jsem se a odšroubovala víko termomisky. „Máminy kořeněné sezamové nudle,“ odpověděla jsem.

„Ochutnej.“

Právě když jsem se k ní natahovala s termomiskou, přešla kolem skupinka kluků a jeden z nich mi do ní vrazil, že jsem ji málem upustila. Otočila jsem se a chtěla jsem ho seřvat.

„Promiň,“ uskočil a rychle zvedl obě ruce

v omluvném gestu. Bylo jasné, že to neudělal schválně.

Dřív bych mu i tak jednu vrazila, ale teď jsem se zhluboka nadechla, abych se uklidnila, než zareaguju. „Dobře, nic se nestalo,“ řekla jsem.

„Pěkně,“ pochválila mě Taylor a zvedla palce. Usmála jsem se. Potěšilo mě, že si všimla mé snahy ovládat své reakce. Pak jsem jí znovu podala jídlo od mámy.

„Bašta,“ pochválila Taylor, když ochutnala. „A co říkala tvoje máma na to, že byste si vzali Lily do pěstounské péče?“

Žaludek se mi po jejich slovech sevřel. „Ještě jsem se jí neptala,“ přiznala jsem se. Když jsem totiž včera večer přišla domů, máma měla plnou hlavu starostí se schůzkou se svou účetní, takže nebyla moc vhodná doba vytasit se s tím nápadem. Ne že bych se jí chtěla zeptat přímo, samozřejmě. Mámu bylo potřeba na takovou věc nejdřív pomalu připravit. Moc jsem nevěděla, jak na to jít, ale tohle jsem svým kamarádkám říkat nechtěla.

Ale Saša si určitě všimla, že se koušu do rtu, protože řekla: „Vyprosit si u rodičů něco, o co